

★ חזית תמימה

★ פעמוני אזעקה

★ 'צאניות צמרת

הרובה לבקר בימים אלו במועדון הלילה שלוש הקופים, שברחוב גיבורי ישראל בתל-אביב, ימצא אותו סגור ומסור גר. אפילו להציץ פנימה אי אפשר. נורית, הבחורה השחרחרת העובדת במיזנון ציון הסמוך, מוכנה לספר לכל המעוניין: "בעל המקום איננו. כבר שלושה ימים שלא ראיתי אותו. תנסה מחר."

חבל על הטיחה. שכן גם מחר יהיה ה' מועדון סגור, וגם בעוד שבוע. כי יהודה עינב (ויינברג), בעל המקום, נעצר השבוע על-ידי המשטרה, יחד עם אשתו ובחורה נוספת. האשמה: ניהול בית-בושת.

★ ★ ★

סמות, סמות

מ בחוץ נראה מועדון שלוש הקופים ככל מועדון-לילה הגון, פחות או יותר. בית קטן, צבוע אדום, מקושט עיטורי-עץ שחורים. פנס קטן, מרשאה נאה ושלט ה' מכריז על שם המועדון. אולם ברגע שהיית נכנס פנימה, היית חש

שלושה קופים והרבה זונות

בהבדל הקטן. אין שולחנות, אין כיסאות, אין רחבת-ריקודים מוגבהת. לעומת זאת, יש לאורך הקירות ספות-עור. ספות נוספות מסוררות בפנינות. בקיצור — שפע של ספות. באמצע האולם המרווח — שולחן קטן. בקצהו השני של החדר — בר משק. אות. האור עמום, והחשיכה כמעט מוחלטת.

את פניך היה מקבל גבר מזוקן, גבה-קומה ויפה-תואר, ששאל למבקשך. היה זה בעל המקום, יהודה עינב. היה זה הוא שגם פתח לך את הדלת ובחן אותך מג'ירגל ועד ראש, לפני שהיה מכניס אותך פנימה.

לכל הסיפורים האלה היתה סיבה טובה. לטענת המשטרה, ולדבריהם של לקוחות

בילוי אדיאלי. זה היה כמו מועדון-חברים. היו יכולים להיכנס רק עם המלצה. יהודה היה באמת בסדר גמור. בברים אחרים יש לך מארחת שיושבת איתך כל הערב, מוציאה ממך מאות לירות — ולא נותנת לך כלום חוץ מהבטחות. אצל יהודה כל אחד קיבל תמורה מלאה עבור כספו.

"באמת, הסיפור במקום היה לפי מיטב המסורת של בתי-בושת מפוארים ברחבי ה' עולם. מי שהיה בא למקום — לרוב בהמ' צ'ת מכרים — היה מתקבל על-ידי בעל הבית או אשתו אותה. באולם היו מסתובבות המון בחורות בלבוש מגרה, והגבר היה בוחר לו את הנראית לו. לאחר הבחירה,

שבועיים באתי למועדון עם שני מכרים מ' חוץ-לארץ. היו אלה אנשי-עסקים שרציתי לגמור איתם עסקה, וחשבתי שהם ייהנו מביקור במקום. כשהגענו, היו כבר כל ה' בחורות תפוסות. אני לא יודע אם יש שם חדר נוסף, מפני שהזוגות היו הולכים ב' דרך-כלל לבנות על ספה בפניה חשוכה, ואחרי-כך היה הגבר יכול לשכב עם הבחורה ליד הבר. לא היו מתביישים אחד מהשני. כל אחד היה עסוק בשלו ולא התעניין ב' אחרים.

"כשראיתי שכולן עסוקות באותו ערב, רציתי ללכת. אבל יהודה עצר אותנו ליד הדלת ואמר שהוא יומין לנו בחורות ב' טלפון ויביא אותן בטקסי ספייסל. הוא ביקש שכל אחד יתאר לו איזה טיפוס הוא רוצה. השניים שבאו איתי הזמינו שחרחר' רות, ואני ביקשתי בלונדינית. הבחורות הגיעו לאחר עשר דקות.

★ ★ ★

כיים, פורץ — ופרסור?

ל יהודה עינב היו קשרים ענפים בכל חוגי החברה התל-אביבית. אפשר היה לראות אותו מדי יום בדיוגנוף, מחובק עם יפהפיה או שתיים. הוא נחשב לגבר מושך ואינטליגנטי. רבות משעות היום נהג בלילות בקפה רומא ברחוב בן-יהודה וברווז בדיוגנוף. בכל מקום נהג, כך מספרים, להע' ביר מפה לאון, שאצלו נשלשלו השלושת-הקופים, ניתן להשיג כל בחורה שגבר יחפוץ בה.

בקרב לקוחותיו יצא ליהודה שם של איש-עסקים הגון. כפי שהתבטא אחד הלקוחות, מפייס-סרטים ידוע: "כל אחד שבא לשלושת הקופים ידע לאן הוא הולך ומה הוא עומד לקבל שם — ואף פעם לא התאכזב."

יהודה היה ידוע לא פחות גם בעולם התחתון. לפני מספר שנים נחשב לאחד ה' כייסים המוצלחים בארץ. אחרי-כך עבר ל' מעמד מכובד יותר, הפך לפורץ בעל-שם — עד שנתפס בשוד בבית-הספר לאמנות בצל' אל. הוא גנב שם תכשיטי-זהב, התיך אותם ויצא מהם לבנים. למרות זהירותו, לא שיחק לו מזלו. הוא נתפס ונידון למספר שנות מאסר.

כשיצא מבית-הסוהר, פתח את שלושת הקופים, ובעיני המשטרה נחשב לחוזר-למור' טוב, עברין-מועד שעות את הפשע ומנהל עסק כשר. אומנם במשך הזמן גונבו שמו' עות לאוזני המשטרה שהעסק איננו כשר כל-כך, אבל משום מה היא לא התערבה במשך שלוש וחצי שנים. לדעת יודעי-דבר,

בעלי העסק

יהודה עינב, כיום ופורץ בדימוס, אשר לדברי המשטרה הוא "בעל השפעה חזקה מאוד על נשים", ואשתו הרביעית אהה הבלונדינית. מה בעצם הם

ותיקים, לא היה שלוש הקופים אלא בית-בושת מהודר כסיגנון המאה ה-19.

★ ★ ★

מאות לירות — בשביל מלום

ס יפר אחד הלקוחות, בעל תברה ידועה בארץ, לכתבת העולם הזה: "אני באמת לא מבין למה עצרו אותו. הוא ניהל עסק שחייב להיות בכל ארץ. הרבה אנשים מכובדים מצאו אצלו מקום"

היתה הסיבה פשוטה: עינב שימש לה מו' דיע — עד שקרה משהו שקילקל את ה' יחסים בין הצדדים.

יהודה, שחש שהנה הגיע למנוחה ולנח' לה, המשיך לנהל את העסק המשגשג. אש' חו הרביעית, אהה, בלונדינית קטנה וחמו' דה, עבדה ככרמנית. הוא שכר גם בחורה נוספת בשם אוהה שר, יפהפייה שחרחר' שיעי' בת 19, שעבדה ככרמנית ומארחת לסירוגין. כדי להבטיח את עצמו מפלישת בלשים ל' מקום, התקין יהודה מחשיר-אזעקה מתחת לבר. כשהיתה מופיעה המשטרה, היתה אש' תו לוחצת על הכפתור ובכל האולם היו' גדלקים אורות אדומים. לטענת המשטרה, היה נדלק אז אור אדום גם בחדר הסמוך לבר. והוגו שנמצא שם באותה שעה הית' מתלבש מהירות. הגבר הולך היה לבית השימוש — והבחורה לבר.

★ ★ ★

ארבעת-אלפים בבנק

ב סוף השבוע פלשו אנשי-המשטרה ל' מקום. עצרו את יהודה, את אשתו אוהה ואת המארחת היפהפיה אוהה שר. כשהובאו השלושה בפני השופט יהודה טרייביש, הכ' חישו את האשמות בדבר ניהול בית-בושת. אמנם בחשבון הבנק של אוהה שר גילתה המשטרה 4,000 לירות שלא היה להן הסבר, אך יהודה טען שהוא זה שנתן לה את ריב' הכספים. ואילו אוהה הסבירה: "אני עובדת בתור מארחת, ומרוויחה בין 50 ל-100 ל"י לערב, כי יש לי קונסומציה גבוהה". תיבע המשטרה, לעומת זאת, טען שאוהה איננה מארחת, כי אם זונה. הוא אף ציין שאם ישוחרר יהודה, הוא יחבל בחקירה: "לחשוד יש השפעה חזקה על נשים", טען התובע. "בחוות המשתפות כרגע פעולה עם המש' טרה, עלולות לחזור בהן."

השופט טרייביש החליט להאמין לתובע: "שמעתי את העדות-בשבועה של ממי"ש פסח קריסברגר, לפיה היה מעקב מצד ה' משטרה על הנעשה במועדון-הלילה שלוש הקופים, והתברר שהמקום משמש לא רק כמועדון, אלא גם כבית-בושת. על כן אני פוסק לעצור את החשודים ל-10 ימים, כדי לאפשר סיום החקירה", קבע השופט.

ואם לא יצליח סניגורם של הנאשמים, פורץ-הדין משה אלוני, לערער את טענות התביעה — עשויים שלוש הקופים ושלוי' שת הנשואים גם יחד להישאר סגורים — תרתי משמע — עוד זמן רב. הרבה יותר מעשרה ימים.